

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

III. Electiones & ordinationes episcoporum per quos & quomodo faciendae
sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

sed fugere: nec salubritatem impendere diligentia pastoralis, sed vim inferre latronis & furis, dicente Domino: *Qui non intrat per ianuam in cortem ouium, sed ascendit aliunde,* Iean. 10. *hic fur & latro est.* Non ergo Hilarius tam studuit episcopum consecrare, quam eum potius qui ægrotabat occidere, & ipsum quem superposuit male ordinando decipere. Nos tamen, quod vobis credimus, Deo iudice, placitum, in commune cunctis fratribus consulentes, & male ordinatum submoueri, & episcopum proiectum in suo sacerdotio permanere debere decreuimus: id statuentes, vt si quisquam fratrum nostrorum in quacumque prouincia de hac vita decesserit, is sibi ordinationem vindicet sacerdotis, quem illius prouinciæ metropolitanum esse constiterit. Duæ vt videmus causæ transactæ sunt, in quibus tamen multa sunt quæ præter rationem ecclesiasticam videantur esse commissa, & iusti iudicii debeant expectare censuram. Sed nos diutius hic non possumus immorari, cum ad alia, quæ nobis cum vestra sanctitate sollicitius conferenda sunt, prouocemur.

III.

Militaris manus, vt didicimus, per prouincias sequitur sacerdotem, & armati præsidii præsumptione suffulto, ad inuadendas per tumultum famulatur ecclesias, quæ proprios amiserint sacerdotes. Trahuntur ordinandi ante hoc officium his, quibus præficiendi sunt, ciuitatibus ignorati. Vt enim notus qui fuerit & probatus, per pacem petitur; ita per vim necesse est, qui ignotus adducitur, imponatur. Obtestor, obsecro, & sub Dei vos inuocatione conuenio, prohibete fratres talia, & omnem dissensionis materiam de vestris prouinciis remouete. Certe nos ante Deum absoluimus, qui vos ne permittatis vltra hæc fieri conuenimus. Per pacem & quietem sacerdotes qui præfuturi sunt postulentur. Teneatur subscriptio clericorum, honoratorum testimonium, ordinis consensus, & plebis: qui præfuturus est omnibus, ab omnibus eligatur. Ordinationem sibi, vt ante iam diximus, singuli metropolitani suarum prouinciarum, cum his qui ceteros sacerdotii antiquitate præueniunt, restituto sibi per nos iure defendant. Alienum ius alter sibi non audeat vindicare. Suis limitibus, suis terminis sit vnusquisque

contentus : & priuilegium sibi debitum in alium transferre se posse nouerit non licere. Quod si quis negligens apostolicas sanctiones, plus gratiæ tribuens personali, sui honoris desertor esse uoluerit, priuilegium suum in alium transferre se posse credens; non is cui cesserit, sed is qui intra prouinciam antiquitate episcopali ceteros præuenit, sacerdotes ordinandi sibi vindicet potestatem. Non passim, sed die legitimo ordinatio celebretur: nec sibi constare status sui nouerit firmitatem, qui non die sabbati uespere, quod lucefcit in primam sabbati, vel ipso dominico die fuerit ordinatus. Solum enim maiores nostri resurrectionis dominicæ diem hoc honore dignum iudicarunt, ut sacerdotes qui sumuntur hoc die potissimum tribuantur.

IV.

Suis vnaquæque prouincia sit contenta Conciliis, nec ultra Hilarius audeat conuentus indicere synodales, & sacerdotum Domini iudicia se interferendo turbare: qui non tantum nouerit se ab alieno iure depulsum, sed etiam Viennensis prouinciæ, quam male usurpauerat, potestate priuatum. Dignum est enim, fratres carissimi, antiquitatis statuta reparari, cum is, qui sibi ordinationem prouinciæ indebitæ vindicabat, talis in præsentem etiam probatus fuerit extitisse, ut cum ipse frequentius temerariis & insolentibus verbis sententiam damnationis expeteret, suæ tantum ciuitatis illi sacerdotium, pro sedis apostolicæ pietate, præceptio nostra seruauerit. Non ergo interfit ulli ordinationi, non ordinet, qui meriti sui conscius, cum quæreretur ad causam, turpi fuga se credidit subtrahendum, exors apostolicæ communionis, cuius particeps esse non meruit: Deo, ut credimus, hoc agente, qui illum nec opinantibus nobis, & ad iudicia nostra pertraxit, & inter examinationes habitas, ne communionis nostræ consors fieret, ut abscederet latenter effecit.

V.

Nulli Christianorum facile communio denegetur: nec ad indignantis fiat hoc arbitrium sacerdotis, quod in magni reatus ultionem inuitus & dolens quodammodo debet inferre animus vindicantis. Cognouimus enim pro commissis & leuibus uerbis quosdam a gratia